

Dátum: 2021.04.20

Mit üzenem nekem, milyen példát mutatnak a parasportolók:

Szolnok SZC Kreatív Technikum és Szakképző iskola

Név: Karczagi Vanessza

Életkor: 16 éves

Lakhely: Jászladány

Osztály: 9.K osztály

Hogy mit üzennek számomra, és milyen példát mutatnak számomra?

Szerintem rengeteg példát tudnak mutatni, mint nekem, mint másoknak.

Annyi mindent üzennek nekünk. Megtanulhatjuk tőlük, hogy milyen is az az igazi kitartás, mi is az az igazi akaraterő.

Számunkra erőt adnak, azzal, hogy bármit is hoz nekünk az élet képesek vagyunk bármire. Sikeresek mert el tudják fogadni azt, hogy ŐK mások, mint a többi. Ezzel is azt üzenik számunkra, hogy az elfogadás, mint magunkkal, mint másokkal szemben nagyon fontos és példaértékű. Üzenik számunkra, hogy segítsük és pozitív hatással legyünk sorstársainkra.

Valaki ezzel születik, más egy baleset, vagy egy hirtelen betegség miatt kell átélnie. És ha jobban tanulmányozzuk, vagy csak belegondolunk, hogy milyen trauma is lehet az, hogy egyik napról a másikra elveszíthetjük valamelyik testrészünket és úgy gondoljuk, hogy nem élhetünk már teljes életet. Már csak a gondolat is elrettentő.

Ők megkapták az élet iskolájából az egyik legnagyobb leckét. Hogy mit is? Azt, hogy NEM LÉTEZIK OLYAN, HOGY TALPRA KERÜLÖK, HOGY BELEFÁRADTAM, CSAK OLYAN LÉTEZIK, HOGY ELFÁRADTAM, PIHENEK EGY KICSIT, DE FOLYTATOM.

Ezzel azt szeretném mondani, hogy üzenetük számunkra az is, hogy bármilyen kilátástalannak látod jelen pillanat az életed, ÁLLJ MEG! GONDOLKODJ! PIHENJ! ÉS FOLYTASD ÉS VIDD VÉGHEZ AZ ÁLMOD! MERT EZ A TE ÁLMOD ÉS SENKI ÉS SEMMI NEM VEHETI, VAGY FOSZTHAT MEG TŐLE CSAK IS TE SAJÁT MAGAD!

Meg üzenik, hogy ők képesek teljes életet élni a betegségük ellenére, akkor én miért is ne lennék képes bármire, hiszen teljesen egészséges vagyok. Példamutató az számomra, hogy bárminek tudnak örülni, egy kedves szónak vagy akár egy őszinte mosolynak. Példaértékű az, hogy mennyire tudnak szeretni, és elfogadnak a hibáiddal együtt. Segítenek, ha átjuttatni a nehézségeken. Motiválnak. Sosem hagynák cserben társukat.

Van egy ismerősöm, aki egy vonat baleset miatt 20 évesen elvesztette a bal karját. Nagyon maga alatt volt, hiszen úgy gondolta, hogy még alig élt, de már korlátozva kell folytatnia az életét. De aztán napról napra megpróbálta elfogadni a helyzetet és együtt élni ezzel. Sikerült neki elvégeznie az iskolát. Úgy gondolta, hogy sehová nem fogják felvenni dolgozni, így házakhoz járt kisebb magán munkákat végzett. Egy nap aztán egy sikeres vállalkozónak nagyon megtetszettek a munkái és felkereste. Munkát ajánlott neki. El sem hitte, hogy egy karral is egy sikeres cégnél dolgozhat. Ettől a naptól fogva nem gondolt a betegségére és úgy gondolta, hogy igen is neki is van joga teljes életet élni.

Megismerkedett csodálatos barátnőjével, aki mindenben támogatta és ott állt mellette összeházasodtak és családot alapítottak. Két gyermekük született.

Na de nézzünk meg egy para sportolót pl: Boronkay Péter kétszere világbajnok háromszoros Európa Bajnok magyar para-triatlonistát. Vagy éppen dr. Kósa Ádámot. Ő az első képviselő, aki jelyelven kommunikál. Ő jogász és érdekvédelmi vezető, politikus.

Pásztory Dóra neki születése után derült ki, hogy kislány korában mindkét karja hiányosan fejlődött. Családjával Pécsre költözött. Egy gyógytornász javaslatára kezdett el úszni hatévesen. Tizenegy évesen kezdett el rendszeresen úszó, edzésekre járni, és meg is nyerte első úszóversenyét. 2000-ben nyert a Sydney-i paralimpián. 2001-ben. A stockholmi Európa-bajnokságon két ezüstérmet is nyert.

Ők mind a fentiekben leírt példákat és üzeneteket adják át, valamint tanítják meg.

Szerintem általuk is több a világ és ugyanolyan emberek, mint mi, csak erősebbek legtöbbször határozottabbak, elfogadóbbak, kitartóak. Szent dolog, hogy nagyon példamutatóak az ember és a világ számára.

Tekintsünk be egy kicsit a paralimpiába. Nekem nagyon tetszik az a mottójuk, hogy "A LÉLEK MOZGÁSBAN", ami azt az üzenetet szeretné közvetíteni a világ felé, hogy ha a lélek mozdul, az a testet is mozgásra, cselekvésre készíti.

Ahhoz pedig, hogy ez mind megvalósuljon, hogy a lélek mozduljon a fentiekben leírtak szükséges. Megértés, tapasztalás és befogadás szükséges. Szerintem ők azok az emberek és sportolók, akik teljes mértékben megérdemlik az ünneplést. Hiszen még így is segítenek másoknak és az országnak hiszen, Magyarországnak is rengeteg érmet nyertek.

Nem szeretem azt, amikor félrebillentett fejjel néznek egy fogyatékosra, hiszen a parasport a legjobb eszköz a szellemi akadálymentesítésre, arra, hogy levetközzük a belénk nevelt gátlásokat, hogy megértsük, hogy ezeket az akadályokat le lehet győzni. Hiszen a paralimpiai bajnokok olyan magasra emelkedtek sportteljesítményeik által, hogy könnyebben lerombolják a fogyatékos emberek köré emelt falakat.

Sok tévhit van a paralimpikonokkal kapcsolatban. Hogy mi a leggyakoribb tévhit, ami a paralimpionokkal, a paralimpiákkal kapcsolatban felvetődik?

Az egyik, hogy mennyire tekinthető élsportolónak, vagy egyáltalán versenysportnak az, amit egy nemzetközi szinten elérő parasportoló nyújt, mennyire feleltethető meg annak, amit egy ép olimpikontól látunk. Tévhit, hogy ezeknek az embereknek a sport csupán kedvtelés.

Tévhit, mert a legmagasabb szinten lévők, így az a negyvenhárom parasportoló. aki ott volt Rióban, a napi többszöri edzéssel készültek. A másik, ami persze már ehhez kapcsolódik, hogy a sportolás minősége professzionális.

És felmerül az a kérdés is, hogy MI A MUNKÁJUK LEGNEHEZEBB RÉSZE?

Azt megérteni, hogy érdemes erőforrásokat fektetni a paralimpikonokba, mert megtérül. Nemcsak abban az értelemben, hogy érmekkel térnek haza a paralimpiáról, hanem abban is, hogy eredményeik, ismertségük hozzátesz a társadalom mentális egészségéhez.

Az a kérdés is felmerülhet, hogy hogyan lehet a legjobban megérteni az ő küldetésüket? Azt, hogy miért csinálják, amit csinálnak?

Azért csinálják, mert ebben többet tudnak mutatni, mint amit kinéznek belőlük.